

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 2 2019 – ÅRGÅNG 33. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 5

FOTO: SAMUEL ADRIANSSON

*Hur ljuvligt det är att möta på väg till Jerusalem
en återlöst syskonskara när ensam man färdas hem.
Det är som en fläkt ifrån ovan som Herren oss sänder ner
att stärka den trötte vandrarn som upp emot himlen ser.*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info

Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog

Internet: <http://sanktjohannes.info>

I gemensam nordisk redaktion även Ingvar Adriansson och Birgitta Erlandsson (redaktionssekreterare), Kjell Petter Bakken (layout) och Tor Jakob Welde.

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelsekrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

När denna tidning når prenumeranterna befinner vi oss i tiden nära pingst. Pingsten är Den Helige Andes stora högtid. Man hör ibland sägas att den lutherska kyrkan glömmet den tredje trosartikeln på bekostnad av den andra. Men låt oss då tänka på vad Andens största uppgift är. Det lär Jesus oss i sitt avskedstal, bl a Joh 16:12–14:

Jag har mycket mer att säga er, men ni kan inte bära det nu. Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen. Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör, och han ska förkunna för er vad som kommer att ske. Han ska förhärliga mig, för han ska ta av det som är mitt och förkunna för er.

Anden är inte egocentrisk. Hans stora uppgift är att lyfta fram det som Jesus har lärt och föra det in i människornas hjärtan. Vi ser på pingstdagen hur han arbetade i praktiken. Vid sidan av det extraordinära undret med tungotalet, som Gud brukade för att nå ut till alla språkgrupper, var hans huvudsakliga uppgift att låta Petrus framföra ett mäktigt vittnesbörd om den uppståndne Frälsaren. Detta ledde till att 3 000 personer blev döpta på denna enda dag.

Samtidigt får vi av Jesu undervisning veta hur nära detta vittnesbörd förknippas med förmaningen att bevara Jesu ord. Det läser vi mera om på nästa sida.

Pingsten kan också sägas vara upptakten till förföljelsen av de kristna. Visserligen hade evangeliet stor framgång den allra första tiden. Det heter i Apg 2:47: *De prisade Gud och var omtyckta av hela folket.* Men denna yttre frid varade inte länge. Efter att Petrus botat en förlamad man väcktes ett motstånd från prästerna, tempelvaktens ledare och sadukeerna, *upprörda över att de undervisade folket och i Jesus predikade uppståndelsen från de döda* (Apg 4:2).

I vår tid verkar förföljelserna av kristna åter intensifieras. Under en längre tid har vi fått nyheter att islamister attackerar kristna i Nigeria. För några veckor sedan skedde fruktansvärda självmordsattacker mot kristna på Sri Lanka. Tusentals kristna har under senare år fått ge sina liv för att de bekant den uppståndne Jesus.

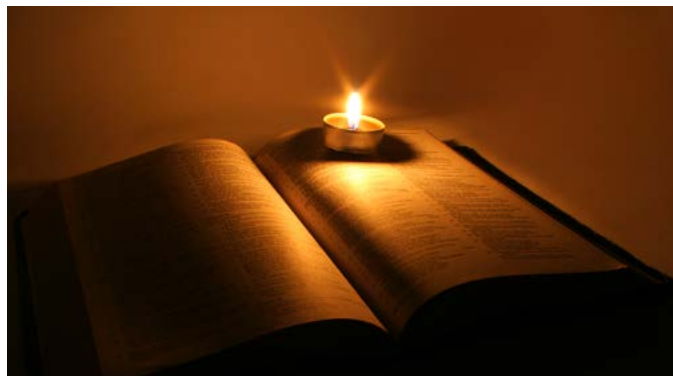
En nyligen publicerad rapport (www.anglicannews.org) hävdar att 80 % av dem som förföljs av religiösa skäl är kristna. De kristna är den mest förföljda gruppen i dag.

Likväl är man i västliga medier mycket försiktiga med informationen om dessa attacker. Man är ytterligt rädd att stöta sig med den muslimska världen. Samtidigt föreger man att islam till sitt väsen är en fredlig religion och att de islamistiska attackerna endast handlar om ytterligheter.

För de kristna som lider förföljelse finns drivkraften i samma budskap som Petrus predikade på pingsten och senare inför Stora rådet: *Vi för vår del kan inte hålla tyst med vad vi har sett och hört* (Apg 4:20). Till det vägleder oss pingstens Ande.

Ola Österbacka

Omslagsbilden: LBK:s sommandagar på Strandgården nära Halmstad i augusti 2018.

© DEPOSITPHOTOS

Den fullkomliga glädjen

Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig. (Joh 15:10–11)

Påsktiden fram till pingst är en ljus tid som bubblar av det nya liv som naturen erbjuder i vår annars så mörka nord. Evangelietexterna i våra gudstjänster är vanligen hämtade från Jesu avskedstal i Joh 14–17. De handlar ofta om kärlek och glädje, precis som Jesu ord ovan. Det är ord som uttrycker det som dagens människor ofta längtar efter.

Däremot är man inte lika benägen att ta till sig de ord som talar om Jesu *bud*. Det ordet passar inte riktigt in. Allt ska ju vara kravlöst. Gud älskar väl oss sådana som vi är, eller hur?

Låt oss läsa och begrunda några andra ställen i Jesu avskedstal där vi påminns om hans bud och vikten att hålla fast vid hans ord.

Joh 14:23–24: *Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom. Den som inte älskar mig håller inte fast vid mitt ord.*

Joh 15:5–7: *Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra. Om någon inte förblir i mig kastas han ut som en gren och vissnar. Sådana grenar samlar man ihop och kastar i elden, och de bränns upp. Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det.*

Joh 17:6: *Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du tog ut ur världen och gav till mig. De var dina och du gav dem till mig, och de har hållit fast vid ditt ord.*

Joh 17:14, 17: *Jag har gett dem ditt ord och världen har hatat dem, för de tillhör inte världen liksom inte heller jag tillhör världen. ... Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning.*

En innerlig gemenskap

De här orden uttrycker en innerlig gemenskap och förmedlar en överjordisk glädje: *för att er glädje ska bli fullkomlig*. En sådan glädje finns inte mellan människor i denna värld. Till denna glädje hör att vi har ett oerhört löfte, som vi ska återkomma till senare: löftet om bönhörelse.

Gemenskapen är grundad i Faderns handlande, utkorelsen av evighet: *som du tog ut ur världen och gav till mig*. Och det förverk-

ligades genom det som Jesus har gjort: *Jag har förhärligat dig på jorden genom att fullborda det verk som du gav mig att utföra* (Joh 17:4). Att fullborda detta verk var det bud som Fadern gav honom:

*Till ende Sonen sade han:
Jag måste mig förbarma.
Far ner uti det syndaland
Och lös de fångar arma
Från deras synd och stora nöd,
Fräls dem ifrån en evig död
Och låt dem med dig leva.*
(Martin Luther)

Syftet med Jesu verksamhet på jorden, som kröntes med hans lidande och död och hans segerrika uppståndelse, var att vi syndare skulle få leva i innerlig gemenskap med Jesus och hans Far och därmed också i Andens gemenskap. Denna gemenskap skapas inte av oss. Vi kan inte utverka rätten att tillhöra den genom vår strävan att hålla Guds bud. För allt vi själva åstadkommer är befläckt av synd och därmed värt fördömmelse.

Om denna verksamhet har det festliga halvåret i kyrkans kalender handlat – det halvår som haft Herren Kristus i fokus och som snart ska övergå i det festlösa halvåret: kyrkans växande tid under den trefaldige Gudens vård. Vi har

under det gångna halvåret sedan advent och jul sett hur Jesus kom till vår jord för att uppsöka och frälsa det som var förlorat och för att föra oss till Guds gemenskap genom dopet och tron.

Men denna gemenskap är inte självklar. Det är ingen naturlig mänsklig rättighet att vara älskad av Gud. Den rätten är dyrköpt – den kostade Sonen livet. Enligt lagen står vi under Guds dom och förbannelse. Men enligt evangeliet om Jesu ställföreträdande gärning är vi älskade. Bara genom att förkasta Jesu gärning för oss, hans offerdöd och laguppfyllelse, blir vi fördömda. *Ingen kommer till Fadern utom genom mig*, sade Jesus (Joh 14:6).

Denna gemenskap förmedlar kärlek, den kärlek som Gud har uppenbarat genom Jesus Kristus. Och denna kärlek består först och främst i kärleken till hans Ord. Vi älskar att höra om Faderns kärlek och vi älskar att höra allt som Jesus har gjort för oss. Och därför älskar vi också hans bud, för vi vet att det han säger oss är det rätta, det är värt att ta vara på och göra efter.

Guds bud och människors tolkningar

Jesus visste att hans ord skulle bli föremål för förvrängningar. Det skulle komma herdar som leder vilse, bort från honom och hans ord. Paulus säger om dem att de ska använda *fina ord och vackert tal*, och därmed *bedrar de godtrogna människor* (Rom 16:18). Sådana falska apostlar är rovlustna vargar som ska komma inifrån vår egen

krets: *Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida* (Apg 20:30).

När någon därför kommer till oss och säger att vi inte kan läsa Guds Ord som man har gjort förr, utan att man måste tolka in Bibelns ord i vår tid, bland annat genom att förklara sådant vara kärlek som Gud fördömer, då gäller det att vara vaken. Det finns ingen farligare villolärare än den som kommit ur vår egen krets och har vunnit vårt förtroende genom sina behagliga ord och fina predikningar.

Att säga emot en sådan är inte populärt. Därför påminde Jesus om att hans lärjungar ska bli hatade av världen då de håller fast vid hans Ord, *för de tillhör inte världen liksom inte heller jag tillhör världen*.

Rika löften

Men han gav också fasta och trygga löften som ger oss mångfalt mer välsignelse än den världen kan ge, om den än skulle beklä oss med all rikedom och ära. Han koppelade samman gemenskapen med honom och hans Ord med sina underbara löften om att vi i hans namn får be om vad vi vill:

Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill och ni ska få det (Joh 15:7).

Jag säger er sanningen: Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det ska han ge er. Hittills har ni inte bitt om något i mitt namn. Be och ni ska få, så att er glädje blir fullkomlig (Joh 16:23–24).

Dessa löften står kvar även om vi inte ser hur han verkställer dem. Gud har sin tid.

Motsättningarnas värld

Hur kan Guds bud vara en glädje när vi känner sorg över vår oförmåga att hålla dem? Hur kan vi tro på att Fadern vill ge oss allt vi ber om i Jesu namn, när vi tycker att vi inte får svar på våra böner? Hur kan vi känna glädje när världen hatar oss? Hur kan vi vara glada när så många av våra nära tycks bry sig mera om det goda i denna värld än om gemenskapen med Jesus?

Vi lever i en värld fylld av motsättningar. De beskrivs i Bibeln som motsättning mellan kött och ande, mellan den gamla och den nya människan. Därför har Guds ord också två sidor: lag och evangelium. Han talar till oss om det som vi ska göra, det som framställs som krav och varningar. Och han talar om vad han har gjort och gör för oss, det som innefattas i hans löften. Vår natur är sådan att båda sidorna behövs. Om någon av dem kommer på undantag blir det fel.

Därför behöver vi Guds bud med skarpa förbud att handla mot hans vilja. Vi behöver förmaningar till vaksamhet och varningar att gå vilse, förledda av falska röster och en falsk gemenskap. Därför behöver vi också Herrens löften om en fullständig trygghet i hans gemenskap, i den gode Herdens vård, där vi håller hans bud kära och lyssnar till hans Ord där hans Ande leder oss.

Ola Österbacka

Vår gudstjänstverksamhet sommaren 2019

Under sommaren kommer vi att ha avvikande tider och också något färre gudstjänster än normalt.

2.6 kl 11, Vasa, Settlementcentrum

9.6 kl 10, Lepplax bykyrka

16.6 kl 10, Lepplax bykyrka

23.6 kl 18, Vasa

30.6 kl 10, Lepplax bykyrka

7.7 kl 9, Pörkenäs, med SLT (obs tiden)

14.7 kl 18, Vasa, Settlementcentrum

21.7 kl 18, Lepplax (ev friluftsgudstjänst kl 14)

28.7 kl 18, Lepplax bykyrka

4.8 kl 18, Vasa, Settlementcentrum

11.8 kl 10, Lepplax bykyrka

18.8 kl 10, Lepplax bykyrka, och kl 18, Vasa

25.8 kl 10, Lepplax bykyrka

Guds rike

© DEPOSITPHOTOS

BIBELNS EGENTLIGA VÄRLD är Guds rike, som inte är av denna världen. När man så allmänt klagat över att Bibelns värld är främmande för moderna människor ska man minnas, att detta inte bara gäller tidsfärgen, alltså den värld i vilken den heliga historien utspelas. Det gäller i lika hög grad den andliga värld som uppenbarades i gamla tider för människor.

Om Jesus själv heter det i början av Johannesevangeliet:

”Genom honom hade världen blivit till, men världen ville icke veta av honom. Han kom till sitt eget, men hans egna ville icke taga emot honom” (Joh. 1: 10 f.). Vad som gäller Jesus ända från början av hans jordeliv intill nu, gäller i viss mån också Bibeln och dess värld. Bibeln är Guds ord. Den är boken om Herrens väldiga gärningar för att frälsa människan undan synden, döden, djävulen och den eviga fördömsen. Den är Ordet av Guds egen mun till alla människor i alla tider. Men detta ord har alltid blivit motsagt, inte

först i vår moderna tid. Det var så redan före de moderna uppfinningarnas och tekniska underverkens tid. Jesus mötte motstånd hos sina samtida. Han blev förkastad. Paulus och de andra apostlarna blev visst inte firade som folkhjärtar eller mänsklighetens välgörare utan förföljda som missdådare och till sist dödade. Det är inte radio, TV, jetplan m.m. som är det egentliga hindret för oss att ta emot Bibelns budskap. Hindret finns i den mänskliga naturen själv och är av samma slag som i gångna tider, före teknikens genombrott.

VAD BIBELN I STORA DRAG säger oss är, att Gud en gång skapade hela universum, inklusive jorden och allt vad därpå är. Han skapade av intet genom sitt mäktiga ord. Detta är mer förnuftigt att tro än moderna människors inbillning, att världen blivit till av sig själv genom årmillioners utveckling från ingenting. Människan är enligt Bibeln från början god, lik Gud till förstånd, vilja och

känsloliv. Men den största katastrofen i mänsklighetens historia inträffade, när hon i otro och olydnad avföll från sin Skapare. Allt vad Bibeln berättar efter syndafallet är vad Gud gjort och gör för att återupprätta människan ur hennes fall. Det är ingen vardagshistoria det är fråga om. Det är en historia om Guds särskilda ingripanden i mänsklighetens tillvaro för att rädda oss. Till sist kom Gud själv – Sonen som är ett med Fadern men ändå en annan person i *en* gudom – och blev människa för att ta alla våra synder på sig, krossa dödens makt och befria oss från slaveriet under djävulen.

DETTA ÄR INTE MYTER utan verkliga händelser, väl bevittnade fakta. Det är detta som skall förkunnas för nutidsmänniskor utan bortförklaringar, utan om-tolkningar. Den som gör det med fast övertygelse och tro, skall finna, att just en sådan predikan – och endast den – verkligen svarar slag hos moderna människor, som är

utleda på alla mer eller mindre välmentade och misslyckade omtolkningsförsök. Vi skall alldeles som aposteln Paulus predika ingenting annat än Kristus, och honom såsom korsfäst för våra synders skull och uppstånden för vår rättfärdiggörelses skull. Det förunderliga är, att människan som genom syndafördärvet och genom en hundraårig antikristlig propaganda har blivit immun mot det kristna budskapet, faktiskt i all sin förvändhet har en förunderlig känsla för just en sådan förkunnelse, när den sker med kraft och övertygelse. Det är denna förkunnelse som svarar mot hennes allra djupaste behov, mot hennes egentliga nöd, mot hennes egentliga livsfråga.

MAN BÖR NOG INTE BÖRJA med Adams revben men inte heller förneka det. Man skall börja med en realistisk beskrivning av vårt verkliga tillstånd som syndare och så ställa fram Kristus. Man skall

klargöra den egentliga orsaken till människors motstånd mot kristendomen, nämligen deras synd – som samtidigt är det egentliga skälet till att de måste ta emot budskapet. Man skall oförskräckt förkunna att Kristus verkligen har uppstått, han som verkligen är Guds Son, sann Gud och sann människa i en person. Man skall predika det levande och livgivande kristna dogmat om Kristus, hela världens ende Frälsare. Då går som en elektrisk stöt genom moderna människor. Då rör man vid de allra djupaste strängarna, vid deras livs hemlighet.

DENNA PREDIKAN SKALL vara en ständig upprepning i nya variationer av Jesu predikan: ”Gör bot och bättring, vänd om, kom tillbaka till er Gud och Frälsare och tro evangelium. Guds rike, Bibelns egen himmelska värld är nära, alldeles nära. Vänd om, innan det är för sent.”

Att Bibelns historia utspe-lats i en annorlunda värld än vår och ändå i densamma, det sammanhänger i själva verket med kristendomens historiska, inte mytologiska karaktär. Gud har uppenbarat sig i den mänskliga historien genom sina väldiga gärningar och först och sist genom Kristus. Detta är helig tradition, som sammanbinder oss sena tiders barn med gångna slakten, ja, med hela mänskligheten i alla tider. Det ställer oss framför allt inför den levande Guden själv. Allt vad Bibeln berättar, det har skett för oss.

”Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. – Därför beder vi på Kristi vägnar: Låt försona er med Gud” (2 Kor. 5: 19 f.). Så träder Bibelns himmelska värld oss alla in på livet.

Utdrag ur *Det står skrivet*,
s 102–104

Martin Luther Lilla katekesen

En utmärkt liten katekes som är lätt att ha i fickan och dela med sig. Den innehåller de 6 huvudstyckena med korta förklaringar, hustavlan, böner samt en historik över Martin Luthers liv.

Pris 2 €

Biblicums förlag

<https://forlag.biblicum.se>

Disputationen i Leipzig för 500 år sedan

Leipzigdisputationen sommaren 1519 var ett stort offentligt religions-samtal som blev en vändpunkt för den lutherska reformationen.

Det hade gått mindre än två år sedan Martin Luther spikade upp sina 95 teser. Avsikten var inte att starta ett uppror mot påvekyrkan. Luther hade egentligen inte kritiserat kyrkans lära om avlaten, bara det utbredda missbruket i samband med avlatshandeln. Det oväntat starka motstånd han fick ledde till att han behövde fördjupa sig ännu mer i Bibeln. Då upptäckte han gradvis att många av kyrkans läror och lagar var obibliska. Och med den berömda "tornupplevelsen" hösten 1518 eller kanske tidigt 1519 fick Luther klarhet i Skriftens lära om rättfärdiggörelsen genom tron allena, bara av nåd.

Nu inbjöds det till en stor religionsdebatt i Leipzig i juni och juli 1519. Stadens universitet stod för värdskapet och hertig Georg av Sachsen var närvarande tillsammans med bl a en stor skara Leipzigstudenter. De hejade ivrigt på teologiprofessorn Johannes Eck, känd som en av Tysklands mästardebattörer och försvarare av kyrkans lära. Dr Eck debatterade först med professor Andreas Karlstadt, Luthers kollega vid universitetet i Wittenberg, om nåden och den fria viljan.

Så var det Luthers tur. Under loppet av en veckas debatt avvisade

han påvekyrkans lära om avlaten, boten, skärselden och påvens ledarställning i kyrkan. Medan Eck hänvisade till kyrkofädernas skrifter och uttalanden från många kyrkomöten hänvisade Luther först och främst till Bibeln. Hundra år tidigare hade teologen Jan Hus bränts på bål för att han hade ifrågasatt påvens auktoritet. Därför var det mycket riskabelt av Luther att säga det han nu sa: Aposteln Petrus och påvarna i Rom var/är inte överhuvud för den kristna kyrkan på jorden. Bara Jesus Kristus själv är kyrkans överhuvud. Påvarna och kyrkomötena har ofta tagit fel. Den heliga Skrift är kyrkans enda gudomliga auktoritet i lärofrågor.

Efter Leipzigdisputationen hade Luther bara blivit ännu mer övertygad om sin sak. Men i Rom författade påven Leo X med hjälp av dr Eck en bulla som fördömde många av Luthers läror och hotade honom med exkommunicering. Men en del betydelsefulla personer som varit närvarande i Leipzig hade vunnits för reformationens sak, bl a Caspar Cruciger.

Ett ögonvittnes beskrivning av de tre debattörerna:

Martin är av medellängd och så tård av bekymmer och studier så man nästan kan räkna hans revben.

Han är i sin krafts dagar och har en klar och genomträngande röst. Han är lärd och kan Skriften på sina fem fingrar. Han kan grekiska och hebreiska tillräckligt för att bedöma tolkningarna. En hel skog av ord och begrepp står till hans förfogande. Han är älskvärd och vänlig, på inget sätt kärv och arrogant. Han klarar av allting. I sällskaplivet är han livlig, skämtsam, alltid gladlynt hur hårt han än blir ansatt av sina motståndare. Alla klandrar honom för att han är lite för oförskämd i sina förebräelser och skarpare än vad som är lämpligt för en reformator eller klädsamt för en teolog. Mycket liknande kan sägas om Karlstadt fast i mindre grad. Han är mindre än Luther och ser ut som en rökt sill i ansiktet. Rösten är grumlig och obehaglig. Han är trögare när det gäller minnet och mera snarstucken. Eck är en tung, undersätsig karl och har kraftig tysk stämma med rejält bukstöd. Han skulle kunna bli en tragiker eller offentlig utropare, men hans röst är snarare skrovlig än klar. Ögonen, munnen och hela ansiktet påminner mer om en slaktare än en teolog (ur Roland Bainton: Here I stand).

Tor Jakob Welde

De 7 jag är-orden i

BRÖDET

När Jesus i Johannes 6 gjorde brödundret förstod de som var samlade att han anknöt till ökenvandringen. Mannat i öknen lär oss sambandet. Mannat från himlen är en förebild och Jesus säger det själv. Jag är brödet från himlen som blir bröd på jorden, vetekornet som måste dö för att bli det bröd som ger världen liv. Så gör Jesus det under som finns omskrivet i alla fyra evangelierna och säger: **Jag är livets bröd. Den som kommer till mig ska aldrig hungra, och den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta. Joh 6:35**

LJUSET

Jesus är till av evighet och utan honom har ingenting blivit till som är till, säger Johannes. Ljuset är själva fundamentet för allt mänskligt liv. Utan ljuset skulle vi vandra i ständigt mörker. Det första Gud säger när världen skapas är "Varde ljus". Att följa Jesus är att vandra i ljuset. Jesus öppnade den blindföddes ögon så att han kunde se klart (Joh 9). Han har också öppnat våra ögon så att vi ska förstå hans undervisning och vandra i hans sannings ljus. **Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus. Joh 8:12**

DÖRREN/PORTEN

Vi sjunger i en sång "Öppna mig den sköna porten som till Sion leder in, låt på denna sälla orten glädje fylla själen min." Porten betyder här ingången till Guds hus och där ska människor alltid känna sig välkomna. Bete som Joh 10:9 talar om är det ljuvliga evangeliet som ska predikas i ord och sakrament och tas emot helt gratis.

Jag är porten. Den som går in genom mig ska bli frälst, och han ska gå in och gå ut och finna bete. Joh 10:9

GODE HERDEN

Bilden av fåren och herden är en av de absolut vackraste bilder vi har i Bibeln. Herren är min herde, mig ska inget fattas står det i psaltarpsalmen. Jesus som är den gode herden känner vart och ett av sina får. Han vet precis vad vi behöver av varning, förmaning, tröst och hjälp för varje dag.

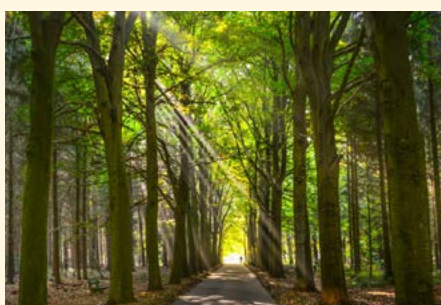
Jag är den gode herden. Jag känner mina får, och mina får känner mig. Joh 10:14

Johannes evangelium

UPPSTÅNDELSEN OCH LIVET

I Betania bodde Marta och Maria tillsammans med sin bror Lazarus. Jesus besökte ofta deras hem. Lazarus var nu död och hans systrar saknade honom. De bad Jesus att han skulle komma. Men det tog 4 dagar innan han kom och Marta blev besviken över att han dröjde. Jesus tröstade henne med att Lazarus bara sov. Jesus uppväckte Lazarus med sitt ord, utan några andra medel. Hur kunde han göra det? Han sa: **Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör. Joh 11:25**

VÄGEN SANNINGEN OCH LIVET

Jesus talade med sina lärjungar på skärtorsdagskvällen om att han strax skulle lämna dem och gå till sin Far i himmelen. Lärjungarna blev oroliga och förstod ingenting. Tomas sa: "Herre vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen? Jesus lugnade Tomas och de andra lärjungarna med orden: **Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Joh 14:6**

VINSTOCKEN

Vinet står jämte vatten för den dryck som är en del av livet. I himmelen får vi dricka vin som är av bästa sort, väl klarat, skriver profeten Jesaja. Jesus liknade sig själv vid en vinstock och oss vid grenar. Hur ska jag kunna bära mer frukt? Jesus svarade på frågan med att berätta att vi har en gudomlig trädgårdsmästare som tar hand om oss och gör det som behövs. Hans enda råd är: Bli kvar hos mig för då är jag kvar hos er. Utan honom kan vi ingenting göra. **Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra. Joh 15:5**

När Gud uppenbarar sig för Mose i den brinnande busken står det: Gud sade till Mose: "Jag är den Jag Är." Och han fortsatte: "Så ska du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er." Och Gud sade sedan till Mose: "Så ska du säga till Israels barn: Herren, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Det ska vara mitt namn för evigt och så ska man kalla mig från släkte till släkte."

I Uppenbarelseboken läser vi att han är Alfa och Omega, den som var och den som är och den som ska komma. I samtalet med fariseerna säger han i Johannesevangeliet kap 8 att han var till före Abraham. I Hebreerbrevet står det att han är densamme igår, idag och i all evighet. Paulus skriver i Rom 11:34–36: "Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen? Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen."

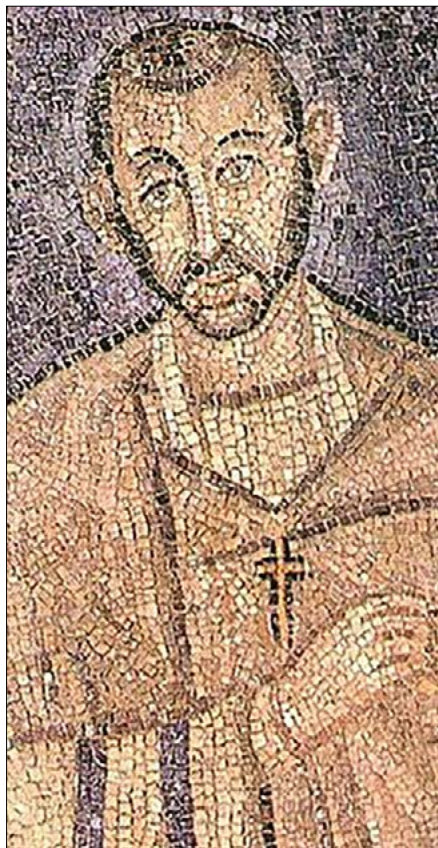
Ambrosius av Milano

Ambrosius var en av urkyrkans mest berömda ledare. Han växte upp i Rom, utbildade sig inom juridik, retorik och litteratur och blev i ung ålder utnämnd till guvernör i Milano som var en av Romarrikets största och viktigaste städer. Några år senare dog biskopen där och det uppkom stridigheter mellan arianerna (anhängare till teologen Arius som lärde falskt om Kristi gudomliga natur) och de bekännelsestroga om vem som skulle väljas till ny biskop.

Vid biskopsvalet var Ambrosius närvarande i den fullsatta kyrkan och eftersom det var hans ansvar att hålla lugn och ordning i staden tog han till orda för att försöka lugna ner den spända stämningen. Medan han talade hördes plötsligt i församlingen en barnröst som ropade: "Ambrosius, biskop!" Detta uppfattades som Guds röst och många fler började ropa samma sak.

Ambrosius motsatte sig först att han skulle bli biskop men det slutade med att han inte kunde stå emot då till och med kejsaren ville detta. Vid den tiden var han bara katekumen, en som tar emot undervisning som förberedelse för dopet. Men inte långt efteråt blev han döpt och en vecka senare vigd till biskop, den 7 december år 374.

Ambrosius kastade sig in i de teologiska studierna och blev snart en framstående teolog och duktig kyrkoledare. Han författade en lång rad skrifter, men undervisade först och främst genom sina predikningar. Han lade dessutom stor vikt vid sånger och psalmer som ett medel att nå ut till folket och främja den rätta tron. Hans mest kända psalm är adventspsalmen

Gammal mosaik i kyrkan St. Ambrogio i Milano (Wikipedia)

”Världens Frälsare kom här”.

Under den lutherska reformationen på 1500-talet hänvisade reformatörerna ofta till Ambrosius skrifter för att bevisa att läran om rättfärdiggörelse och frälsning av nåd allena, genom tron allena, utan gärningar, verkligen var biblisk och äkta och inte något som Luther hade hittat på. I Augsburgska bekännelsen, artikel 6 (Om den nya lydningen), skriver Melanchthon: ”Detsamma lär även kyrkans gamla lärare. Ty Ambrosius säger: Så är bestämt av Gud, att den som tror på Kristus ska bli frälst, i det han utan gärningar, genom tron allena, oförskyllt får syndernas förlåtelse.”

I Apologien, försvarsskriften för Augsburgska bekännelsen (art. 4, Om rättfärdiggörelsen) tar Melanchthon med ett längre citat av Ambrosius: ”Men världen blev lagd under Gud genom lagen, för alla anklagas av lagens bud men ingen blir rättfärdiggjord genom lagens gärningar, d v s genom lagen lär vi känna synden men blir inte befriade från skulden. Lagen som gjort oss alla till syndare kunde tyckas vara oss till skada, men Herren Jesus har kommit och förlåtit alla den synd som ingen kunde undvika. Genom att utgjuta sitt blod utplånade han den handskrift som var emot oss. Det är just detta som aposteln säger: *Synden blev större genom lagen, men nåden överflödade ännu mer genom Jesus* (Rom 5:20). För sedan hela världen blivit lagd under honom tog han bort hela världens synd som Johannes vittnar om när han säger: *Se Guds Lamm som tar bort världens synd* (Joh 1:29). Därför må ingen berömma sig av sina gärningar för ingen blir rättfärdiggjord genom vad han själv har gjort. Men den som är rättfärdig har detta som en gåva eftersom han blivit rättfärdiggjord genom dopet. Det är sålunda tron som frigör oss genom Kristi blod, för *salig är den som fått sitt brott förlåtet, sin synd övertäckt* (Ps 32:1).

Detta är Ambrosius ord som tydligt stöder vår ståndpunkt. Han fränkänner gärningarna förmågan att rättfärdiggöra och tillskriver tron denna förmåga eftersom den frigör oss genom Kristi blod.” (Konkordieboken, övers. av Hjalmar Lindroth 1957, språkligt redigerad)

Tor Jakob Welde

Kan djävulen personligen fresta mig och många andra samtidigt?

Din fråga föranleder oss att titta efter i Skriften och undersöka hur djävulen kan mäta sig med Gud och människor.

DJÄVULEN OCH MÄNNISKOR

Bibeln klargör att djävulen har större förmåga än människor. *Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna.* (Ef 6:11,12)

Djävulen har större förmåga än människor men mindre förmåga än Gud. Detta leder oss till kärnpunkten i din fråga.

DJÄVULEN OCH GUD

Som ängel – en fallen sådan – är inte djävulen allvetande. Det är bara Gud. Djävulen kan inte läsa hjärtan och tankar. Det kan bara Gud (1 Kung 8:39). Djävulen verkar genom att iaktta mönster i människors liv. Som ängel är djävulen inte heller allestädes närvarande. Det är bara Gud Skaparen (Ps 139: 7–10). Precis som en mänsklig själ i en kropp bara kan vara på ett ställe i taget kan djävu-

len som en andlig varelse bara vara på ett ställe i taget.

Men som en andlig varelse utan kropp kan djävulen flytta sig från ett ställe till ett annat fortare än mänskliga varelser. Och det gör han. Job 1:7 och Job 2:2 beskriver hur djävulen vandrar omkring över jorden. 1 Pet 5:8 konstaterar att djävulen ”går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka”. *Gå omkring och sluka* beskriver djävulens oavbrutna aktivitet när han rör sig från den ena människan till den andra och försöker fördärva alla.

Djävulen kanske inte själv kan fresta dig och en massa andra människor samtidigt, men han har medhjälpare som assisterar honom i hans lömska gärning (Matt 25:41). Djävulens hantlangare jagar omkring från den ene till den andre i sitt uppdrag att söka upp och fördärva.

DJÄVULEN OCH DEN SYNDIGA NATUREN

Mer än att ha medhjälpare i form av onda änglar behöver vi inse att djävulen har en medbrottsling i varje människas inre. Den syndiga naturen som gått i arv från generation till generation är fientlig

mot Gud (Rom 8:7). Den syndiga naturen hatar allt som är gott och gudfruktigt och vill lyda djävulen (Gal 5:19–21). Så även om djävulen inte är personligen närvarande i en kristens liv dygnet runt alla dagar i veckan så är hans allierade, den syndiga naturen, det.

Vad ska då en kristen göra med sådana ständiga fiender runt omkring sig? *Ta därför på er hela Guds vapenrustning* (Ef 6:13) och starta en motoffensiv. Det är inget dumdristigt tillvägagångssätt. *Stå emot djävulen så ska han fly från er* (Jak 4:7) är Guds instruktion och löfte. Och än mer, vi bekämpar vår syndiga natur genom daglig botfärdighet och omvändelse och bygger upp den nya människan genom Guds evangelium i Ord och sakrament (Ef 4:22–24).

Vi minns slutligen att våra andliga fiender inte är permanenta. Vår syndiga natur är begränsad till livet här på jorden. Satan är en fiende som Jesus redan har besegrat (Gal 3:15). En dag ska han förlora förmågan att fresta oss (Upp 20:10).

Pastor James Pope, Forward in Christ, maj 2019

Det heliga dopets sakrament

Lördagen den 30 mars ägnades nådemedlen och särskilt det heliga dopet under en bibeldag i Lepplax bykyrka. Vi återger delar av den undervisning som förmedlades. Inspelningar, delvis även text, finns på sanktjohannes.info.

Nådemedlens kraft och verkan

Øyvind Edvardsen inledde med en översikt över nådemedlens funktion och uppgift, sammanfattad i orden från Hebr 4:12:

Guds ord är levande och verkamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och genomtränger tills det skiljer själ och ande, led och märg, och det dömer över hjärtats uppsåt och tankar.

Ett exempel på denna verk samma kraft är Jesu bibelstudium med Emmausvandrarerna, som efter att Jesus hade lämnat dem sade till varandra (Luk 24:32):

Brann inte våra hjärtan i oss när han talade med oss på vägen, när han öppnade Skrifterna för oss.

Evangeliet i ord och sakrament

Nådemedlen är evangeliet som Gud använder för att föra oss till sig genom tron.

Sakrament är de heliga handlingar som skapar eller bekräftar tron. Gud är den aktive och vi är passiva mottagare av hans handlingar. Ett sakrament är enligt luthersk definition en helig handling som instiftats av Kristus och där han lovar syndernas förlåtelse, liv och frälsning och därmed antingen skapar tro eller bekräftar tro, samt som ytterligare har ett yttre synligt element.

Enligt denna definition är sakramenten två: dopet och nattvarden.

Församlingens livskraft

Det är när både lag och evangelium förkunnas, i första hand i gudstjänsten, som församlingen får sin livskraft. Den bekänner med Petrus (Joh 6:68):

Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord.

Därför är det så viktigt att fortsätta samlas kring det som förenar, Jesus och hans rättfärdighet, Jesus och hans namn.

En rik psalmdiktning om sakramenten

Under Hans Ahlskogs ledning sjöngs ett antal psalmer och sånger som handlar om sakramenten. Han gjorde även en jämförelse mellan antalet texter med dopet och nattvarden i olika sångsamlingar: den evangeliska rörelsens sångbok Sionsharpan, BV:s sångbok Lova Herren, och laestadianernas Sions sånger. Dopet är klart mest förekommande i Sionsharpan.

Nattvarden är märkbart lite representerad i Sionsharpan.

Detta kan förklaras med att man inte har tradition att ordna egna nattvardsmässor utan är solidarisk med lokalförsamlingen, och där används konsekvent psalmboken. Sions sånger har jämförelsevis få dopsånger.

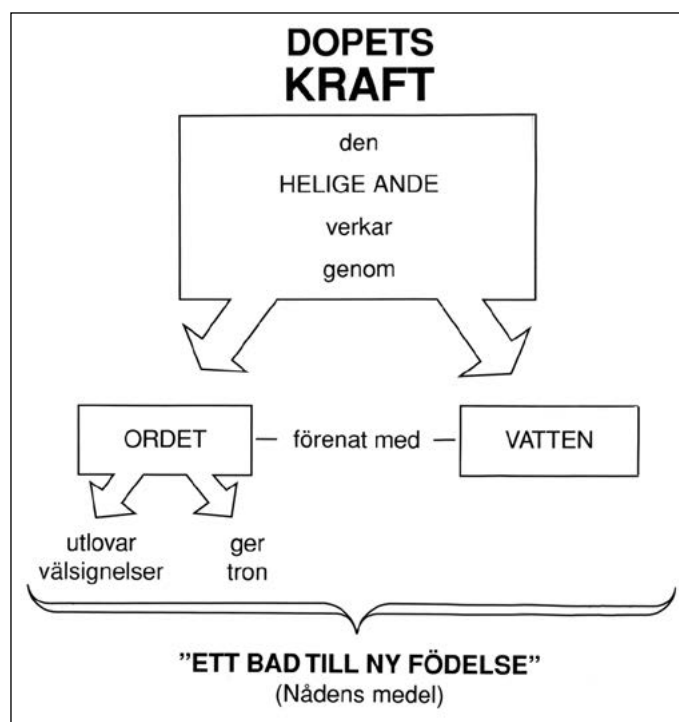
Statistiken visar att antalet psalmer kring nattvarden klart ökat i senare psalmboksutgåvor. Däremot har längden på psalmerna ofta halverats.

Lilla katekesen om dopet

David Åkerlund gick igenom Lilla katekesens undervisning om dopet utifrån David P Kuskes katekesutveckling. Den bygger på svar på frågor med stöd av bibelord. Boken innehåller också pedagogiska illustrationer av vilka vi ser en här nedan.

Självvårdande perspektiv på dopets välsignelser

I det sista föredraget tog Ola Österbacka upp en del frågor som kan oroa den som är döpt som barn eller tvekar om dop av barnen.

En av de illustrationer som Kuske använder i sin katekesutveckling (s 244).

Fråga: Gäller mitt dop då jag döptes innan jag själv kunde bestämma?

Vi läser Martin Luthers ord i Stora katekesen (SKB s 479):

”Så snart Ordet är förbundet med vatten, så är dopet ett rätt dop, även om tron icke kommer därtill. Ty min tro verkar icke dopet, utan tron mottar dopet.”

Fråga: Är jag döpt på rätt sätt? Borde jag inte ha fått stiga ner i dopvatten?

Det som är helt avgörande är vad Bibeln befäller om dopet. Det är helt riktigt att döpa med neddoppning om man har tillgång till så mycket vatten. Men det finns inget påbud att det måste ske så. Vi ska inte konstruera nya lagar ovanpå det som Bibeln säger och lägga bördor på samveten.

Fråga: Måste jag själv bestämma mig att bli en Jesu lärjunge? Måste jag kunna visa på en bestämd tid när jag blev omvänd? Räcker det inte att jag är döpt?

Den här frågan går vanligen tillbaka på kritik för att man döper spädbarn utan att betona nödvändigheten av kristen fostran. Då kan det verka som om dopet är en automat som garanterar frälsning. Mot det här kommer så kravet att låta döpa sig efter att man kommit till en personlig tro.

Det är en stor tragedi att så många blir döpta utan att få någon kristen undervisning. Om de inte förs till Jesus och blir omvända går de evigt förlorade.

Det går en skarp skiljelinje mellan olika svar. Lutheranerna, inräknat pietisterna, som betonar omvändelsens nödvändighet, och liberalerna, och också de romerska-katolikerna, svarar: Ja, dopet håller. Man behöver inte döpas på nytt.

Baptisterna (också pingstväner

DOP

Den 19 maj 2019 döptes Savannah Siphesihle Alicia Hansdotter Ahlskog, född 30.3.2018, dotter till Hans och Mia Ahlskog, Pedersöre, och upptogs därvid till Guds barn och medlem i S:t Johannes ev-luth församling. Dopförrättare var David Åkerlund.

m fl) svarar: Du ska bekänna din tro och sedan låta döpa dig. Du har aldrig varit riktigt döpt. För den gången du blev döpt som barn hade du inte själv beslutat att du skulle bli döpt.

Vi beslutar oss inte att födas fysiskt till världen. Lika lite är det vi som beslutar att födas på nytt.

Har vi fått förmånen att ha föräldrar som burit oss till dopet ska vi tacka Gud för det som han har gjort. Dopet är Guds stiftelse och inte vårt verk. Det är bara ett fortsatt förakt för hans verk som fördömer oss. Det som Gud redan har gjort, och som vi har klara bevis att han har gjort, ska vi inte ifrågasätta.

Om vi anfäktas av frågor om vi är rätt döpta ska vi gå till kyrkboken eller vår dopattest och läsa. Gud vill att vi ska vara vissa i vår tro.

Fråga: Varför skulle dopet ha betydelse för min frälsning? Det är väl tron som är det avgörande?

Vad är då tron? Tron är inte en prestation. Jesus tar fram ett litet barn som exempel på en rätt om-

vändelse och talar om ”dessa små som tror på mig” (Matt 18:3,6).

Tron är vila i det löfte som ges i Ordet. Det är Ordets kraft genom den Helige Ande som gör dopet till ett rätt dop. Och han förmår ge sina välsignelser utan att vi, eller barnet, lägger något till.

Ett avgörande argument för att döpa barnen, utöver att Jesus befallt oss att göra alla folk till lärjungar, är att också de är underkastade straffet för synden, nämligen döden. Det här är orsaken till att kristna föräldrar är angelägna om att föra sina barn till dopet så snart det är möjligt.

Sammanfattningen av dopets välsignelser kan ges i två delar.

Gud har gett oss del i den en gång för alla skedda frälsningen genom nådemedlen.

Gud vill att vi varje dag ska leva i välsignelsen av de här gåvorna. Det kallas den dagliga omvändelsen.

Lär och repetera det som Luther skriver om dopet i Lilla katekesen!

Sammanställning:
Ola Österbacka

Gud förändras inte

Gud sade till Mose: "Jag är den Jag Är." Och han fortsatte: "Så ska du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er." 2 Mos 3:14

Hur bra är du på att hantera förändring? Om du är som de flesta välkomnar du vissa förändringar och är rädd för andra. Vissa förändringar blir till en spännande nystart för oss. Andra får oss att längta tillbaka till hur det var förr.

Vår värld är under ständig förändring. Hur vi kommunicerar, reser och tänker är annorlunda idag än för en generation sedan och förändringen bara fortsätter. Och för det mesta förändras vi också hela tiden.

Ibland förväntar sig människor att Gud ska göra likadant. "Gud, världen förändras. Människor tänker och agerar inte som de gjorde förr. Om du vill betyda något, om du vill tillfredsställa människors behov under det 21:a århundradet så måste du förändras."

Men vill vi verkligen ha en Gud som alltid förändras? Vill vi ha en Gud vars kärlek till oss förändras från dag till dag? Vill vi ha en Gud som ger ett löfte en dag och ändrar sig dagen efter? Vill vi ha en Gud som ena dagen lyssnar på våra böner och inte bryr sig om dem nästa?

Gud kallade sig en gång något som kanske låter konstigt för oss. Han sa: *JAG ÄR DEN JAG ÄR ... Så ska du säga till Israels barn: "JAG ÄR har sänt mig till er."* När han kallar sig *JAG ÄR* vill han att vi ska veta att han är en Gud som inte förändras. Hans ovillkorliga kärlek kommer aldrig att förändras. Hans löften om nåd kommer aldrig att förändras. Hans makt att hålla sina kärleksfulla löften kommer aldrig att förändras.

Vilken tröst det är! Oavsett hur svaga och otrogna vi är mot Gud så är han alltid beredd att förlåta våra misslyckanden och rädda oss från den vrede vi förtjänar. Oavsett hur mycket som kanske förändras i våra liv kommer Gud alltid att höra våra böner och besvara dem i fullkomlig kärlek. Vi kan alltid räkna med honom och veta att han kommer att välsigna oss här på jorden och för alltid i himlen, precis som han har lovat. Gläds över att vi i en föränderlig värld har en trogen och oföränderlig Gud!

Trofaste Herre, tack för att din kärlek och dina löften till mig aldrig förändras. Amen.

Ur Daily Devotions

Morgontrött?

Svårt att finna tid för bibelläsning och morgonbön? Det finns inga ursäkter för att inte hinna lyssna på Daily Devotions varje dag. Ett bibelord och en kort utläggning medan du äter frukost gör dig redo att möta den nya dagen med evangeliets tröst i hjärtat. Det tar ungefär tre minuter, förmodligen mindre tid än att kolla vännernas senaste inlägg på facebook eller instagram.

Gör det till en vana och du kommer att bli rikt välsignad!

wels.net/daily-devotions

Pastoralkonferens

Den 5-6 april hölls en pastoralkonferens i Sigtuna. Bland de frågor som behandlades var kallelse till offentliga samlingar, slutskedet av Bjarte Edwardsens prästutbildning, KELK-mötet i Albanien, sommarlägret på Strandgården, undervisningsmaterial om mannens och kvinnans roller i kyrkan och familjen, översättningsfrågor i Svenska Folkbibeln 2015 mm.

Kyrkan kommer att återuppstå ur askan

Stilla veckan inleddes med ett inferno. Bilderna på Notre Dame i lågor medförde sorg och oro. Denna ikoniska byggnad i all sin arkitektoniska skönhet drabbades av ett hårt slag. De som såg på undrade: "Kommer den att återuppstå igen?" Frankrikes president försäkrade att så skulle ske och underströk att avsikten var återuppbyggnad inom fem år.

Parisarnas landmärke Jungfruns kyrka, Notre Dame, kommer utan tvivel att en dag – kanske om fem, kanske om tio år – vara återställd som en respekterad helgedom och dra till sig gudstjänstfirare

och turister genom sitt fantastiska utseende. Ändå är det många som undrar "Ska praktiken bli densamma?"

Det finns en större och härligare Kyrka som ofta är dold för allmänheten. Den heliga kristna Kyrkan är en samling av alla troende i hela världen som inte vilar på Jungfruns förtjänster utan helt och hållet på hennes Sons, Guds egen Sons, förtjänster. Skönheten består inte i en byggnad utan i människor.

När människor ibland ser på sin egen dödlighet kan denna Kyrkas härlighet blekna eller till och med försvinna. Men det kommer att ske

en strålande återuppståndelse ur askan! Sannerligen, denna Kyrka måste återuppstå! Varför? Priset för dess återuppbyggnad ur syndens hårda stormar har betalats med det högsta priset någonsin – Guds sanna blod! Kyrkans huvud har nu själv uppstått från döden. Därför kan Kyrkan, Krist kropp, bara följa efter in i en evighet av glans och prakt både till kropp och själ.

(En påskhälsning från
John Moldstad, president i vår
systerkyrka ELS)

Sommargemenskap

LBK:s sommarläger på Strandgården 8–11 augusti

Torsdag

16 Damlagsmöte; 19 aftonbön (L Gunnarsson)

Fredag

9.30 Morgonbön, *Tio Guds Bud* (A Einarsson); 10 *Vad innebär det att tro på skapelsen?* (S Hedkvist); 11 *Uppståndelsens faktum* (A Nissen); 15.30 *Vi vet att hela skapelsen gemensamt fortfarande suckar och våndas* (O Österbacka); 16.30 *Vår psalmbok, presentation och panelsamtal* (A Einarsson); 19 Aftonbön, *Dopet* (L Gunnarsson).

Lördag

9.30 Morgonbön, *Bönen* (I Adriansson); 10 Skapelse kontra evolution (P Öman); 11 Gruppsamtal; 15.30 *Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden* (O Österbacka); 16.30 *Vi har en levande Frälsare – uppståndelsens betydelse för oss* (B Edvardsen); 19 Musikgudstjänst/sångkväll; 20 Aftonbön, *Skriftermålet* (I Adriansson).

Söndag

11 Högmässa (I Adriansson, P Öman).

Anmälan senast 16 juni. Boende och priser se www.bekannelse.se.

CELC Finland: SLT:s sommandagar på Pörkenäs, Jakobstad, 6–7 juli

Tema: *Rohkeasti tulevaisuuteen – frimodigt mot framtiden*

Lördag

11 Ankomst; 11.30 lunch; 12 Årsmöte; 14 Bibeltimme: *Ruts bok* (I Adriansson, på svenska); 15 *"Sanan rieskaa"* (A Erkkilä, I Viitala); 17 Dam- och herrgrupper; 18 bastu och kvällsmat (korvgrillning m m)

Söndag

8 Morgonfrukost; 9 Festgudstjänst (J Viitala, O Österbacka, predikan på svenska); 12 Lunch

Anmälan för logi och måltider: Virpi Viitala, senast 26 juni.

Se tunnustuskirrko.fi.

LBK Norge: Kirkemøte på Utsyn, Finnøy 26–28 juli

Tema: *De siste tider*

Medverkande: Keith Wessel, WELS, och kyrkans pastorer.

Anmälan till Kjell Petter Bakken före 30 juni.

Se www.luthersk-kirke.no.

Villkorlös kärlek

Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta ville jag inte samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna! Men ni ville inte. (Luk 13:33)

HAR DET HÄNT att du känt det som om du slog huvudet i väggen i dina försök att älska någon? Att vad du än gjorde, hur du än försökte visa kärlek och omtanke fick du det tillbaka rakt upp i ansiktet? Hur länge orkar du hålla på med det innan du i frustration slår ut med armarna och ger upp?

Tänk dig in i hur det var för Jesus när han gick här på jorden och kände hur så många av hans eget folk avvisade honom. Gång på gång kastade de hans nåd rakt i ansiktet på honom. Gång på gång vägrade de se det goda som Jesus försökte skänka dem i deras liv. Men hur många gånger de än visade honom ringaktning eller intrigerade eller helt enkelt ignorerade honom slutade inte Jesus att söka upp dem. Ända till sin dödsdag bad Jesus för sina fiender och längtade efter att nå fram till dem och dra dem till sig i en varm omfamning.

Detta är villkorlös kärlek, kärlek som inte ger upp. Och tack Gud för att vår Frälsare låter oss se en sådan kärlek. För vi är inte annorlunda än de som gjorde motstånd mot Jesus när han levde. Vi

visar dagligen att det finns en sida av oss som inte vill ha att göra med Gud och hans kärlek. Den sidan av oss vill ignorera honom, springa ifrån honom, vara olydiga mot honom så fort vi får tillfälle. Och alltför ofta slutar det med att vi gör just det. Har inte Jesus fått nog av oss än? Hur många gånger till ska han söka upp oss? När ska han i frustration slå ut med armarna och säga: ”Jag ger upp!”?

Inte idag. Inte i morgon. Inte på en miljon år. Inte någonsin! Jesu kärlek till oss känner inga gränser. Han kommer alltid att söka upp oss, hur långt vi än har gått iväg, hur många gånger vi än har vänt honom ryggen. I kärlek vill han visa oss våra misstag och i kärlek vill han förlåta och ta oss i sin varma famn. Tacka Gud för det och be honom om hjälp att förstå hur stor hans kärlek är!

Käre Herre, jag har vänt mig bort från dig så många gånger. Förbarma dig över mig. Ge aldrig upp om mig. Visa mig mina synder och ta mig tillbaka till din varma famn. Amen.

Ur Meditations